

n̄ facile posset occurrī. Causa dicitur, ne sp̄s impu-
renter p̄cedat in detegendo sp̄lice, ne redat inuivū
sacraty. Dico B, p̄nitentis n̄ p̄cc̄ reuelare sp̄licy ab
que morali necessitate reuelat. yde si possit adire sp̄
sanū, qui p̄nitentis n̄ agnoscat, ad id tenet

Sectio 5^a

Quando, et qualiter repetenda sit confe- sio?

Ex dictis toto disp. decurre stat, quandoam
repetenda ē sp̄s. 1^o itaq; repetenda ē, dy deficit debitus do-
lor, l dy culpabiliter aliquod mortale retinet, si autē
iusticiā p̄ignora, l p̄ obliuionē, postea sp̄tēct bona
fide, indige, n̄ ēē repetenda p̄ta sacritege sp̄sionis, n̄
tenebit postea intermediar bona fide. sp̄siones repele-
re, sed unice sp̄siones, quar mala fide fecit cy memo-
ria peti, q̄ tacuit. Repetenda ē, q^o deficit abluō, l inten-
tio sp̄sionis, aut p̄nitentis, si autē n̄ sit defectus ab-
luōnis, l intentionis p̄sumit p̄ valore. Repetenda ē 2^o,
si sp̄s facta ē apud sp̄sionē n̄ tolerat; id ē, qui deno-
minatum denigratur, l publicus Clerici percussor,
si autē ē toleratus, sp̄s n̄ ē repetenda.

Inquirer, quid
faciendū, si sp̄s fiat cy sp̄sionē n̄ tolerato, q^o ignoratur
excommunicatio? Respondeo, tunc ualidē ēē sp̄sionē; q^o obis
erroris saplet Ecclesia uisidictōnis, quz sp̄sionē n̄ het
modo hat titulu coloratū, licet titulu ille inuaidetur
ob utiq; occulty. Hoc ultimū multo addidi, q^o solus ex-
cor col. sine titulo colorato n̄ suffit ad ualoz sacraty

yde si Paraschus de esset intrusus sine titulo colora-
to, n̄ suffit licet p̄ cog errorē Paraschus existima retua,
inualida esset sp̄s ionē ipso facto, et sequenter repeten-
da. Ita color sp̄s opud P. Sanchez lib^o 3^o de Matrū.
disp 2^a n^o 4^o ita Paulus Ponce, Diana, et alios.

Non
ē repetenda sp̄s facta sp̄sio adeo ignorati, ut nesciat
discernere inter lethalia coia, et uenialia, dumdo p̄cc̄
piat, p̄nitentem peccauisse, et uti accedat bene disposi-
tus. Ita Paulus sp̄s op. Com. 2. et Card. de Ruy-
stra f. Vazquez, et alios. Haec ē, q^o ad ualoz sacraty
suffit, si sp̄sionē intelligat, ēē p̄ta, licet nesciat illa inter
se disp̄sere; alia n̄ ualere sp̄s facta cy tali sacritege
etiq; in articulo mortis. Non ē itē repetenda sp̄s bona, si
de facta ionē sp̄sio remidormiente, nisi p̄ner illa p̄ta,
quz reuera occasione somni n̄ audiuit. Est itē p̄cc̄
dabilior sp̄s cy P. Laing, Lega, et alios.

Itē inquirer,
quid dicendū, si talis sp̄sionē nuda absoluat a petri, et
n̄ p̄mittat abluōnis a censura? Respondeo, adhuc in hac cū
p̄nitentis abluōnis manere a censura, q^o nuda sp̄sionē p̄nt
nollet absoluerē a censura, p̄sumet, uelle, quq; potest.

Non itē ē repetenda sp̄s peti, h̄tis distinctas p̄cc̄ ma-
litas, q^o bona fide p̄nitentis altroz sp̄sionē ē, et n̄ altē
zq; sed tunc caror suffit explare postea unatq; om̄iq;
yde ligatur uoto caritatis, si bona fide, l p̄ obliuionē
retinet unatq; uotū, facit tū ē peti, quo uoty frequē
satisfacit, si dicat postea unatq; om̄iq; se uiclarē.

graviter uox quoddam, qui declararet eē uox caritatis.
 Dices; q̄ etz in eadē spone poterit ultro reparari specū
 elidēz peti, dicendo prius specū peti fornicationis r̄z, et
 postea uiolationē uoti, n̄ explādo eē uox caritatis. Tu
 res hōc r̄qz. n̄nt. q̄ si in eadē spone dicat prius
 separatim, significat, eē duo peta reparata, ac p̄inde
 n̄ explat petū om̄nibz. Alij uo Cōm. D. r̄cdyt r̄qz, q̄
 siue separatim, siue iunctim tota malicia om̄nia explat.
 Utraq̄ solutio uidet̄ probabilis. Am̄aduertēdy tm̄, n̄ pos
 se dici specū separatim, q̄ p̄optea r̄yōnēz notabiliter
 immutēz. de r̄qz uolentēz inferat sororē r̄z, n̄ liceret
 dicere, om̄ni fornicationē, et postea addere, uolētēz
 quōdam intulit sororē, quim explāret speciem uolentēz;
 q̄ uolentia in tali mata ē inuēntia notabile ex
 grauitate, quz in bonis fortunēz.

Inquireret iterum: an sp̄o
 prius inualida oīo et totalit̄ repetēda s̄, anue r̄s̄p̄alē ca
 petā, quz prius retinuerat, explāre? Resdco, sp̄onē prius
 inualidēz oīo, et totalit̄ eē repetēdy, si fiat apud diuē
 r̄z sp̄onē; q̄ notitia unius nequit certificare aliū; si autē
 fiat apud eundem sp̄onē, qui remiserat p̄cedentē sp̄o.
 n̄ inualidēz, n̄ ē oīo repetēda, sed suffit addere, ea
 quz antecessenter retinuit, dicendo de his s̄ul uo aliis me
 accuro. Dices quid faciēdy, si talis sp̄onē p̄teritē sp̄o
 n̄ n̄ recordet̄. Resdco, si ita oblitus ē, ut n̄ ma
 gis recordet̄, quam si sp̄o facta n̄ fuisset, et prius fue
 rit inualida defectu uoloxi, oīo repetēda ē; q̄ illa p̄xi
 onē sp̄o n̄ fuit legitima accusatio, et dolorosa, nec

talis fieri potest p̄ dolox subsecutū. Idem dicendum,
 si fuit inualida defectu iurisdictionis in sp̄o; q̄ p̄xi
 ma n̄ fuit accusatio eoz sp̄tente iudice.

Si ō fuit in
 ualida ex defectu intentionis, l. abluōis, quibus sp̄onē
 n̄ recordet petōz r̄z expōitōz, suffit, si penitens notitēz
 saltem in confuso det confessario de statu suz consci
 entēz, ut possit satisfactionem competentem imponere.
 hoc enim euenire solet multoties in confessionibus gene
 ralibus, in quibus sub finem illorū uox recordatur ope
 sanūz peccatorum, a penitente dictorum. Ultimo
 tamen dico; si sp̄onē non adeo immemor est status
 conscientēz penitētis, ut n̄ possit illi applicare medicū
 nam, et penitentiā congruentem, non opus esse itera
 re confessionem, ex quacūque cāa fuerit inualida, sed
 tunc suffit dicere, iterum me accuro de petū antea
 dictis, et suplexe ea, quz antea defuerunt. Est sen
 tentia in p̄axi tuta, et quz confessariū, et peniten
 tiam ab implexis difficultatibus liberat.

Finis libri primi



Libex secundus

De his, quae pertinent ad ministerium
penitentiarum

Disputatio I.

De potestate ad absolvendum

Sectio I.

An inter se differant potestas ordinis, et jurisdictionis

Supponit 1^o sacerdos qui recipit ordinem
etiam a Christo suscipere aliquam potestatem essentialiter re-
quisitam ad absolvendum a peccatis. Supponit 2^o talis potes-
tas in ordine suscepta non sufficit solum ad valide absolvendum.
Supponit 3^o namque est potestas jurisdictionis ad
absolvendum valide, ex Julio Frideo. rex. 14. cap. 2. de
finiat, nullius momenti est absolutio, quam sacerdos pro-
fert in eis, in quibus non habet jurisdictionem ordinariam, aut sub-
delegatam. Haec huiusmodi necessitatis signum est ibidem a Julio,
quod nimirum hoc sacramentum est quoddam iudicium; namque autem, et
ita iudicium exprimit, ut sententia in subdito duntaxat
proferatur; subditi autem non sunt illi, in quibus sa-
cerdos non habet jurisdictionem.

Hic supponitur, quod an potestas per ordinem suscepta
sit tota, et saltem ex parte potestatis jurisdictionis; ita ut non
natura nova potestas super sacerdotibus, ut sacerdos valide absol-
vat? Vel an potestas, quae data sacerdoti per se expedire
et per alios adunatum facultatem ultimum compleat, aut summetum?
Dicitur Salidanus, Silvester, Nauannus, et alij potestatem ordinis
esse adequatam potestati absolutionis, seu jurisdictionis, non in actu
tuali, sed tamen aptitudinali; quatenus nimirum quicumque
sacerdos plene aptus est ad absolvendum, valideque absol-
vet, nisi Ecclesia absolutionem non modo prohibeat, verum iura-
tum faceret. Idem, subiecit Nauannus, ante Urbanam
II omnes christi fideles a quovis sacerdote valide absolvi;
quod tunc non facta fuerat Ecclesiae prohibitio, neque iura-
tatio.

Sed ista: nam si potestas ordinis iure divino est potestas
jurisdictionis, Ecclesia potest prohibere absolutionem, prae-
sertim, ne liceat, non in actu, ne valeat, si penitentem ante dispen-
tum accedat, et sacerdos, quicumque potest, absolvat. Sic quia
potestas accipiendi, ordinandi, spargendi est de iure divino, nequit
Ecclesia expere valorem sua prohibitione illius actibus, modo
etiam divinum institutionem pergit; ita autem utrobique eadem est, quae potestatis
virtutibus alicuius rei ut valide, nequit eius valor impe-
ditur, licet potest prohiberi. Respondent advenantius 1^o, ideo po-
testas ecclesiae redere invalidam absolutionem simpliciter sacerdotis; quae
in prohibitionem potest facere, ne peccator accedens ad illum

Illius subditus; abluo autem plato in n subditus inualida
 ē; sed dicitur, si potest ordinis iure dūo ē potest iuridicū
 nonis ad oēs peccatores, qui iure spicit, oēs istī sī mātā
 iure dūo subiecta potestati curiaui sacerdotis: q̄ ne:
 quāt Ecclesia potestase, ne sint subditi. sic Ecclesia
 nequit inuātare necraoz, ordināoz spūoz, fauzdo, ne
 mātā subiecta illa, quoz iure dūo talis instituta ē.

2^o alij ex Diana, et Amuso, potest ordinis etig ee iuris
 dictionis, sed subue ablutz, et obue ditionatz; q̄ a^o Chri
 tus Dñs sua institutione stulit sacerdotibus potestz abol
 uedi obis, modo tm Ecclesia eos n̄ excipiat: de q̄ Ec
 clesia illos excipit, potestz iurisdictionis n̄ aufert, sed uni
 ce tuz potestis: sic legitimum sacerdos inualide abduca
 ret peccatores, qui nollet accipere abluoz, n̄ ex defectu potē
 tis, sed ex defectu ditionis tratur. Art, ut ab hoc ultimo
 incipit, disparitas manifesta ē: n̄ penitens nollens se
 subicere sacerdoti, n̄ spitet illi, ac p̄inde subtrahit sacra
 to partē essentialē: Quid q̄ magis, si abluo tuz esset inua
 lida? ois quippe pars a spate dependet ad ualidz institū
 oz totius, neq̄ in sacerdote dat potestaz spūoz totz, nisi
 p̄ uī, quo det altera pars, ab alio p̄ceda.

Existencia licet
 Christus potuerit instituire potestz illz subue ablutz, et
 obue ditionatz, sine fydanzto dicit, ita de facto institu
 tz fuisse: n̄ uerba illa ordinis: accipite spūitū sanctū
 quoz remissionis peccāz: hēnt n̄ ablutz collatiū potē

tis: yde q̄ colligit, q̄ potest ibi significata sp̄at^o sub
 iūone trina, et dependete in sui exercitio ad Ecclesia:
 Accedit, q̄ n̄ licentia dei posset, potestz necraoz fuisse
 collatz sacerdoti dependentem ab uolūte Ecclesie, prohibē
 tis, l̄ aprougtū uirū rubay sp̄: l̄ ably, ita ut esset ualida
 in uino rubro, n̄ uo in albo. Quod sup^o Nauarrus dicebat
 de studine absoluendi Christi fideles a quouis sacerdote
 ante Urbany II solido repellit ab Exm. d. d̄ip̄ta. rea
 tione 3^o neq̄ enim credibile ē, Ecclesie tōdiu tolerasse
 eoz potestz amplitudinem in simplici sacerdote, et
 adhuc ē magis incredibile, Christi talz, et totz potestz uī
 libet sacerdoti p̄ ordinē sedere, ut opus ē, eoz ab Ecclesia
 limitari, et p̄hiberi, statim ac a Christo scedit.

Ducunt
 3^o alij ex J. Vazquez, potest ordinis etig ee iurisdictionis
 n̄ uo adequatz, sed partialz, et incompletz; uz enī ex uī or
 dinis nullus penitens retrate subiciat sacerdoti, appor
 tet, ut Ecclesia p̄ficiat, et compleat eoz potestz p̄ subditoz
 designāoz. Hic autē dicendi modus l̄ n̄ discrepat a priori,
 l̄ obuise insinuat sp̄ a nobis amplectendz: relenim potest
 in ordināoz collata het in raone iustitiz quoz sufficit
 ad absoluendz, l̄ n̄? si h̄y ea iudicatio n̄ ē iudicifera, sed
 potius excellens amplitudo, ac p̄inde n̄ ē cur spectet ab
 Ecclesia subditoz designāoz; sufficit enī, si quilibet peni
 tens illi subiciat, modo quo amplitudo ignis d̄i ad stanzendz
 solz indiget applicaōe p̄ari, ut propriē explicet iustitiam.

si dicitur: q' ultra uirtutis actus ordinis addit spatio alia
quae sunt iurisdictionis.

Dignitas est itaq' ex Com. d. disp. 16.
sect. 3^a cy d. Thoa, et aliis, quos sequit. Card. de Lugo disp.
85. sect. 2^a. potat' iurisdictionis est adaequata superad-
dit' potat' ordinis. Prob. In primis potat' iurisdictionis
nisi e aliquid nra superadedit' ad potat' ordinis, sed illud
est adaequata potat' iurisdictionis: q' Maior utat' ex
Placentino in litteris Eugenij: ty ex Ferd. 160 VA Canon
5, et 7^o diuidentibus potat' iurisdictionis in ordinarij, et
delegat' sed potat' sola ordinis delegari n' potest. q' potat'
iurisdictionis est aliquid ultra potat' ordinis. Menor pri-
m' illegitimi probat: n' si sel illud superadedit' n' e so-
la designao mat' sed collao uirtutis ad absoluendy, n' e
cui n' e adaequata potat', distincta a potate ordinis, licet
in ista fundet, ut soluone antorij patedit.

Obiicit 1^o. si potat'
iurisdictionis n' e ipsa potat' ordinis, nemo posset Ponti-
ficem absolueri; cy neq' ipse, neq' alius hat, pote delegare
iurisdictionem in Pontifice, qui e summe superior, et
nequeat ee, aut fieri inferior respectu alterius homi-
nis. Ipat' 1^o. si potat' absoluendi n' esset immate a chris-
to, sed ab Ecclesia, posset dicere sparius: ego te absoluo au-
thoritate Pontificis, sicut auctoritate eiusd' imperat' absolu-
tio ab excommunicatione, q' tm e ista formul' absoluonis
sacramentalis, quae dat auctoritate christi. Ipat' 2^o, n' Ox-
banus II Cap. placuit ait. ne ut deinceps nulli sacer

doty quemlibet omniy alteri ad poenitent' recipiant,
sine huius uerbu, cuius prius se omisit: q' ante tale de-
cret' cuiuslibet sacerdoti erat potat' absoluendi quilibet
penitente, ety alteri omniy.

Respondeo, summy Pontificem
accepisse a Christo Dno n' solum potat' absoluendi delega-
bilis alio, sed delegandi ety potat', qua ipse absoluat ab
alio, cy ipse e capax peti, et absoluendi: neq' respiciat sum-
mus superior in terra, qui subiciat' alteri, henti po-
tat' nomine christi, q' summa Pontificis potat', cy a
Christo d'gite, potest ee cy hac subiectione priuata in fo-
ro uicent'ig. Sed dices: ea potat' esset delegata: q' supo-
nit ordinarij: q' in Pontifice e potat' ordinaria ad ab-
soluendy se ipso. Respondeo, q' potat' superone ordinarij ty
ty naue, quatenus ei spectat' raone officij, neq' e ab alio
delegata; n' u' immate, et poue, quatenus ea potat' dele-
gandi e ety immate se absoluendi: sic dicit' dicitens
a se naue, n' poue.

Replicabit iterum: q' Pontifex potest
delegandi delegare alteri potat' excommunicatione ipso. Neq'
ipso; q' excommunicatione pertinet ad uicem coacting, qua inferior
uictus cogit obedire; h'c aut' uis coactiua inutilis oio erit
q' Pontificem, qui n' nollit obedire, nollit ety delegare. Ad
ty spatio digny abluo e e' acty iurisdictionis, et sul regny est
tate sacerdotalis dignitatis, cy abluo n' nisi a sacerdote
ministrari ualeat; ideo merito uic' auctoritate Christi, et non

Pontificis data: et ita abluo a censura n̄ supponit sacerdotij
sed solz iurisdictionis a solo Pontifice immate dimangit.

Ad 2^o sp̄as dregdy, ig ante decretis Urbani II obexuanū diuisione,
territorij, saltem p̄ner Episcopo, neq̄ simplici sacerdoti lice
bat ofiones auire, ut probat Coom. D. 19 sup^o utatur. Uria
nux itaq̄ n̄ eoidit, sed inuauabit decretis antiquis, tye tem
poru fortasse n̄ bene ab aliquibus obseruaty. Vel dicto de
cretis Urbani solz uerari e publicis potatibz, tye temporu
imponi solitq̄, phubens, ne alter sp̄as, etq̄ aliunde legit
mur, se ingereret, vne legita p̄scoloty ad mutgdy peniten
tiq̄ publicq̄, ab alio ig impontq̄.

Obiis 2^o. Sacerdotes p̄ verba,
q̄ ordingit, accipiunt potate absoluedi a pecc̄, quz n̄ e p̄
cise potat ordinis, sed etq̄ iurisdictionis: q̄. Patet aut̄.
1^o. q̄ ay i potat absoluedi, e etq̄ potat iudicdy, q̄ quidem
iurisdictionis sonat. 2^o. q̄ e potat distincta a potate sceg
dy, ay p̄uor del una, quz alia. 3^o. q̄ quia sacerdo iure
ordinis accipit potate absoluedi in articulo mortis ab o pe
cc̄, salte dy n̄ aser sp̄as legitimus: q̄ eodq̄ iure accipit
etq̄ potate absoluedi salte a venialibus, l mortalibus ig
ante fens in qualyq̄ iuxigra, et p̄qualyq̄ persona. Respo,

disputo aut̄: accipit potate aptitudinis, s̄o aut̄; potate que
e actiuitatis, n̄o aut̄. Sen ordinis susceptionis sacerdotis
unice redunt personz apte ad hēndū uirtute absoluedi. Ad
ig anteq̄tis probatq̄ dregdy, potate immatq̄ absoluedi, ac iudi
cadi e potate iurisdictionis, n̄ v potate mediaty, qualz acci
pit sacerdo iure ordinis, quz n̄ ig e potate absoluedi, quz

quz aptitudo ad hēndū talz potate: sic Bap̄timus n̄ e in
sacerdote potat ordinis, sed aptitudo ad illz potate hēndam.
Ad 2^o probatq̄ s̄o, e potate absoluedi e ay sacerdoti e
distinctq̄ a potate scegdy, adhuc tm̄ n̄ e potat iuridic
tionis; ay n̄ t̄et immate ad exercitū abluo, et unice
i aptitudo ad hēndū iurisdictionem.

Replicabis: aptitudo

Sacerdotis ad absoluedi uirtit in ip̄o potate scegdy corpus
Christi uery: n̄ ex hac potate fit aptus, ut uirtuti potat
sic exercere e corpus Christi ministri, q̄ n̄ fideles: q̄ alia po
tatar potatē uera in ordine n̄ e p̄cise potat aptitudi
nis, sed etq̄ actiuitatis. Respo, potat scegdy e aptitudi
nem absoluedi fundamentaly totq̄, et ex qualyq̄ sequentia,
quatenus sequet̄, ut hēndū potate scegdy corpus Christi,
itery institueret epos absoluedi, n̄ v quatenus ip̄a i ca
pacitar f̄ialis. Rem hoc exemplo declaro: h̄o doctur in iu
re Ciuili ap̄tus e, ut fiat Licenciatus, et tm̄ fieri Licen
tiaty, e unice fieri ap̄tus ad iudicdy. En quomodo i aptitu
do solz e fundamentalis; 2^o v f̄alis.

Fortia probatio dubiq̄

excitat de potate sacerdotis ad absoluedi in articulo mor
tis, et etq̄ a ueniali, l mortali, ig ante uite sp̄o. Dico q̄ po
tate hūgredi n̄ e iure diuī sacerdoti ay, sed ip̄i ab Cēle
sia delegatq̄. Ita uōi q̄a oia Canon, saludary, et alia, colli
git̄ ex uerbis Iud. sex. 14. cap. 7, ubi dicit̄: ueny tm̄ pie
admody, ne hac ip̄a occasione aliquis pecc̄et, in eadq̄ Cēle
sia Dei uirtutis semper fuit, ut nulla i reseruatō in arti
culo mortis; atq̄ ideo oīi sacerdotes quolibet penitentes

a quibusvis petis, et concessis absolute possunt. Ubi notandum
 verba illa custodit, semper fuit n̄ obstruere denotare, et absolvi
 uendi potatq̄ n̄ esse sine ordinis datiq̄, sed ab Ecclesia sig. Id q̄
 n̄ colligit̄ ex verbis, q̄ Pontifici reservare sibi solent absolu
 oq̄ ab cuius peti; subsiquunt enim pastorq̄q̄ in mortis articulo,
 quibz exceptio negatoria foret, n̄ in illo articulo jux absolute
 sacerdotes herent jure dūo.

Dico 1^o q̄ dubium illud, quomodo
 bet sacerdotem, licet excommunicatq̄, l̄ hereticq̄ herē ab Ecclē
 sia potatq̄ absolueri in articulo mortis jureq̄ penitentiā a quo
 eiq̄ peti, etiq̄ reservato. Est ip̄a cor, quibz verba Frid allata
 exprimere vident̄. uno cō p̄bilit̄ ip̄a sine obligatōe penitē
 tiā ad spandiq̄ p̄ reservatis, nisi peti reservatq̄ hat̄ aduq̄ cen
 surā reservatq̄. Dico 2^o, per mortis articulo intelligi etiam
 p̄bilit̄ peniculy mortis q̄z actuale p̄sūq̄, longa nauigatio, et
 alia huiusmodi. Est etiq̄ sentia cor̄ oīa paucos, et orat̄ 1^a
 q̄ licet articulus mortis in rigore 1^o, q̄z mox p̄i immū
 net, et ē moralit̄ certa, peniculy v^o, q̄z, probabile dubiq̄ de
 morte secutura; more tm̄ Ecclesiarū peniculy mortis q̄z
 conuet̄ elūq̄ articulus, ut patet ex cap. cor que de sentia
 excommunicationis in 6^o et ex cap. si quis suadente. Con
 tat̄ 2^o, ex pio Ecclesiq̄ motu ad dandiq̄ illiq̄ facultatq̄, ne
 occasione reservatōis aliquis periret. n̄q̄ si spectat̄ esset
 articulus mortis articulus, ip̄e fortasse periret aliquis sine
 confessione.

Dico 3^o, n̄ potē in mortis articulo valde ab
 soluere simplicis sacerdotis, dy p̄senti ē proprius sacerdos. Ita
 corōn̄ ip̄a oīa plures, et exanes A. A. quos videris apud
 Card. de Sugo disp. 18. Sect. 2^a. Lib. 1^o q̄ dūo Ecclesiq̄

facta ē sacerdoti simplici in remediū necessitatē, quz utiq̄
 erat, q̄ adest sp̄sūq̄ proprius. 2^o: q̄ p̄dicta illō dicit̄ a
 Frid. 2^o consuetudiq̄ in Ecclesia custoditq̄, in Ecclesia autē n̄
 ē consuetudo, ut p̄sente proprio sp̄sūq̄ absoluat mortibzq̄ sin
 plex sacerdos. 3^o: q̄ consuetudo Ecclesiq̄ ē, ut n̄ ministrum
 t̄ mortibzq̄ alia sacra ab aliēno sacerdote, dy adest pro
 prius: q̄ idem dicendū ē de sacra s̄m̄t.

Notandū tm̄ 1^o
 propriū sp̄sūq̄ herē p̄ auctore, si p̄senti nollit ministrare
 re. 2^o: q̄ penitentiā mortuū nequit ad illy uenire, neq̄
 illy uocare. 3^o: n̄ dant obligatōz petendi ad illo facultatq̄ per
 ep̄scopos, l̄ n̄q̄, ut a simplici sacerdote mortuū absol
 uat. 4^o: neq̄ dant obligatōz sumēdi idulz cruciatq̄, ut simplex
 sacerdos p̄senti fiat legitimus ad absoludq̄ a reservatōis.
 q̄ nullus tenet procurare p̄uilegiū, q̄ aliq̄d herē remediū
 sine illo. 5^o: si sp̄sūq̄ inchoata ē a simplici sacerdote ante
 aduentū legitimū sp̄sūq̄, perfici potest a 1^o, q̄ p̄ceptōz
 aduēnūt potatq̄; si v^o in sp̄sūq̄ illa occurat casus, herē ex
 communicatōz reservatq̄, ab ea debet absolue legitimus supra
 uenire; n̄q̄ qui ab infirmū absoluit ab excommunicatione reser
 uata, tenet postea sp̄sūq̄, si potest, et t̄q̄z ip̄a potest sp̄sūq̄,
 vultūq̄ tm̄ euet, ut in eo cū prior sp̄sūq̄ de licentia pe
 nitentiā potatq̄ a legitimo sp̄sūq̄ q̄ p̄sente facultatq̄ abs
 oluendi, easq̄ obtenta, illy absolueret.

Dico 4^o, si in articulo
 mortis dent ordinarius, et adit delegatus, l̄ qui ex p̄uile
 gio q̄z aduēnūt potatq̄ absolue, debet mortibzq̄, relicto
 sacerdote simplici, illo sp̄sūq̄. Sub. 1^o: q̄z in illo cū herē

copioſiſſimū: q̄ n̄ eſt neceſſitas recurrendi ad ſimplicē ſacerdotē.
 2^o q̄ l' ſp̄m̄ autem eſt delegatus ordinarij, l' h̄t̄ jurisdic-
 tionē ex privilegio? ſi h̄y iſt' ordinarij, reputat' p̄ſenti in
 delegato. ſi ſy etiaſ reputat' p̄ſenti ſummus Pontifex, qui
 eſt oīſ ordinarij, a quo deſcendit privilegium. Dico 5^o, q̄ ad h̄c
 ſacerdos, ſy ordinarij, ſy delegatus n̄ eſt reſervatus ordo pre-
 latus inter ſimplicē ſacerdotes. Aſſertio eſt ſtra nonnul-
 los A.A. aſſerentes, p̄ferendū eſſe ſimplicē ſacerdotē ali-
 bi approbat' nulli approbato, ſolemnit' n̄ tolerato, Catho-
 licū h̄retico. Prob. nō in tali cū oēs ſacerdotes p̄ſentes
 reſpectu morib' dī ſimplicē; aliq̄de. Fr̄id. verba ſi ualidā
 univocam̄natiōem de oī ſacerdote ſimplicē loquentia: q̄ ul-
 timo ſp̄m̄ illi p̄ſcribitur ordo. Preterea incredibile appa-
 ret, ut notat Card. de Lugo, Ecclēſiaſt' postulare talē ordinē p̄ſ-
 cribitū, que etiaſ h̄oēs oculatiſſimū uix animadvertūt in canibus
 adeo ſubiti.

Inquiret, quid faciendū, ſi p̄nitens heret
 cū Pontifici reſervatū, ad eorū ſaxochū, l' aliū potens abſol-
 vere a mortalibus, n̄ v^o a reſervatū, ſi ſimplex ſacerdos?
 Reſpondeo, ſi p̄nitens n̄ heret niſi reſervatū, poſſe tūc abſol-
 v̄re a ſimplicē ſacerdote, q̄ reſpectu illius reſervatū oēs ſi
 ſimplicē ſacerdotes. ſi autē heret etiaſ lethalia n̄ reſervatū,
 abſolvendū eſt a ſaxochū, l' aliū potēte abſolvere a mortali-
 bus, q̄ tūc iſt' dat' legitimum ſp̄m̄, et eſt in actu mortis ce-
 vet reſervatio ſp̄o n̄ eſt demūdiſſa, ſed ſp̄m̄ eſſent re-
 ſervata, et n̄ reſervata, ad que oīa eſt iſt' ſp̄m̄ ſaxochū p̄-
 ſentis jurisdicōis.

Quod attinet ad potatē ſacerdotis ſimplicis
 in ordine ad abſolvendū a venialibus, l' mortalibus, iſt' re-
 ſervatū, notandū eſt. Innocentiū XI decreto de communione

quotidiana ſtatuiſſe, ut ordinarij n̄ permittūt, q̄ iſt' ueni-
 aliū fiat ſimplicē ſacerdoti n̄ approbato: yde ex tali decreto
 videt' talis abſolū illiſſa, an autē ſi illiſſa grauit' ex, an tū-
 ty leuiter, ſi eſt inter A.A. Probabile eſt, dictū Innocentiū de
 ordy n̄ adquirere p̄ceptū p̄hibent, ſed unice p̄videntū, qua
 p̄cipit ordinarij, ut intra ſy territorij, id fieri n̄ permittūt
 puniēdo ſuagoroxores legi, que quidem lex ex modo tēdendi
 videt' p̄ſe penalit' reſpectu ſubditoy, ſi autē lex iſta n̄ eſt pu-
 re penalit', abſolū huiusmodi erit grauit' illiſſa, q̄ lex eſt
 ſi eſt mag' grauis raone finis utq̄di graui' abſolū, que
 aliter ſequerent'.

Sed inquiret, an talis abſolū erit ualida?
 Affrā corō ſp̄m̄, q̄ eſt Pontifex illi p̄hibeat, n̄ tūc uentū
 facit. Notandū dū ſimplicē ſacerdotē n̄ approbatū n̄ poſſe ab-
 ſolvere a mortalibus dubiis. Notandū etiaſ, idem oīo dicendū eſt
 de mortalibus iſt' reſervatū, ac dictū eſt de venialibus. In-
 quirit itē, quid dicendū, ſi ſimplex ſacerdos n̄ approbatus
 abſolueret a mortalibus reſervatū in exiſtentiā, ſiue que
 erūt mag' reſervatū, n̄ tūc reſervatū eſſent ita reſervatū?
 Reſpondeo, tūc eorū abſolū fore inualidū, q̄ ſimplicē ſacerdoti n̄
 eſt delegata facultas abſolvendū niſi a lethalibus reſervatū
 in re.

Sectio 2^a

Quid ſit jurisdicō, et approbatio,
 ubi plura de alijs dicuntur

S. Iur
 De jurisdicōne.

Jurisdictione, ut de hac Sacramty spectat, e' iudicialis potas datus remittendi pete omnia, et rite exposita. Itius descriptione rta ex hucuf dictis rati notus e'. Alia e' jurisdictione ordinaria, et alia delegata. 1^a e' illa, quz het rone officij, ad euz aay instituti. 2^a e' illa, quz legitime participat ab hente ordinarij, ubi notady obiter, delegaty n' ipi rone morte delegantis, nisi successoz eoz reuocauerit x'rog r'oz r'oz, s'uetudine firmaty.

Oen itaq' Ordinarij, Archiepiscopi, Episcopi, Pastrochus, Siglatus Regularis, et r'oz, qui potaty ordinarij hent respectu suoz subditoy, possunt alteri ruz potaty delegare; delegatus autz n' potest subdelegare, nisi ipi r'eadat potas subdelegadi, l' nisi r' Vicarius Pastrochi aboz tis, q' ruz presumit uoluntas Pastrochi, et ruz n' exprimat.

Inquirer 1^o, an heni debeat nota delegatio, ut delegatus valide absoluat? Resco 1^o, si delegatio fiat personaliter et priuatiue delegato, naxuz ee talz notitioz. Rase; q' huius modi delegatio e' quada quozd' sumz donatio, quz n' transfert ius, antequz ueniat in notiz donatay; si autz delegatio facta e' inuoluntarij alieuius, imunitis, et particularis ofarij, illius eoz ignoret, illy het, utpote a imunitate acceptaty; yde si talis absolue uelit, quzty potest, t' inducet, n' potest absolue a r'ezuato, l' a cenzura, a qua reuera potest absolue, rali de absoluit. Itine resoluat eamz sequens: Haxuz Societ. de, aut aboz priuilegiatus, ignarus priuilegij, l' r'ezuato omis alieuius peti absoluit penitentem, quzty potest; postea u^o recordat, se ruz ignorasse priuilegij, l' n' aduise ad r'ezuatoz, a qua tm ex priuilegio poterat absolue, ualide quidem absoluit, nec repetenda r'oz.

Inquirer 2^o, an jurisdictione delegata rati adquiret p uoluzt' p'umpty? Resco 1^o, n' rati adquiret p p'umpty ditionate. Itz, siquz p'umat, ordinarij suuz facultz, si pe tetet; q' h'z n' e' delegatio, quz dat, sed quz daret. Resco 2^o, ne rati adquiret p uoluzt' p'umpty mere intenz, sed naxuz ee uoluzt' aliquo signo extezis manifesty; q' huius jurisdictione n' transfert nisi p signa huius more sensibilia. Resco 3^o, si uoluzt' in delegante existat, eoz rati mafet signis a p'udenti ofarij uidegdi, delegatioz rati adquiret. Notady tm n' sufficit in hoc sacramento delegantis ratihabitioz, quz r'oz pot' abluoz datz uellet delegare illy ratz hene.

Inquirer 3^o, an ad abluoz ualidz sufficit jurisdictione dubia delegata? Resco 1^o, si delegatio jurisdictionis e' dubia rone, illicety ee ab soluzoz, nisi in cu opauis necessitatis, q' r'oz ee, aliud remediuz magis securuz adhiberi n' potest, momentoz Vnt, ruz eamz ad soluzdy ee sub ditione, si parum, expedit, ut 1^o Buxerbau aduentit, addere aliq' petz veniale, ad q' ee cetera potas in ofarij, et quidem si veniale addat, deditio n' erit suspensiu a ois absoluois, sed unice e' peta mortalia; q' e' ueniale, aut uenialia ofera potas moraliter cetera, quz remittit ruz directe, mortalia u^o indirecte, et eoz onere itoz illa r'oz tedi. Resco 2^o, si delegatio e' dubia poue, n' e' licita abolutio, nisi accedat practica certitudo, quz quidz certitudo dabit, si urgeat necessitas aliqua ofitendi, et n' adit ali ur, heni certz jurisdictione.

Inquirer, qualy, aut quzty ius iurisdictione hant ofarij Societ. Iesu uirtute suoz priuilegij ruz? Resco 1^o, hene jurisdictione imate delegaty a papa

in quocumq; Christi fideles, quib; in jurisdictione univale exerceat, nisi ad eum Episcopi respectiva approbatio, et proprii superioris licentia. Respondeo, hanc totam illam jurisdictionem amittendum, quod ex privilegio, et facultatibus a sede Apostolica recipiatur, dependentem in a communicatoe suppositi de nerali, qui autem privilegia videre vellent, videat notis eorum pcedum Prag; impressy ex decreto S. congregationis 14. anno 1705

Inter alia possunt Episcopi Societ. absolvere a caribus sag; reservatis extra Bullas Cong; possunt itq; a reservatis in Bulla Cong; in remotis in infidelium Regionibus, ubi non est recensus ad sag; possunt itq; mutare vota etiq; iurata, modo non fuit in prejudicium tertij, exceptis in ultro maxime, sive ad loca sancta, ad lumina Apostolorum Petri, et Pauli, Compostelano itq; Castitatis, et Religionis, neq; ideo possunt in votis dispensare, possunt itq; aperire litteras Apostolicas, quae dirigunt ad D. in Theol., et jure Canonico, etiq; si ipsi non sint graduati, modo eligat a pariter, et Provincialis, et Rector sedat eius facultate, possunt itq; de licentia Provinciae alii dispensare ad petendum debite in impedimento, tracto post Matrimonium, orto ex copula cum conjugata, aut conjugata, non in impedimento tracto ex voto castitatis. Con Parochialis hinc ex his, quae desiderabat aliqua

S. Lux

Quid sit approbatio, et aliqua circa illam decidentur?

Postea potest ordinis, et jurisdictionis, ita requiratur

in Episcopi approbatio, ut tunc illa sit univale absolutio, quae non fit ab Ecclesia jurisdictione nisi per eum, per quo vel approbatio. Approbatio ne denudat: publicum iudicium de aptitudine personae ad officium suscipiendum. Approbatio potest dupliciter obtineri, scilicet per Beneficium Parochiale, et per iudicium Episcopi ipsius ne precedente, si Episcopo videat narium, ut ait S. S. de Res. 16. cap. 15. de Res. Hinc stat. S. D. D. et Rector indigere approbatione, quae testimonium vocatis, non est testimonium Episcopi. De ea etiq; indigere Parochy, qui reliquit Beneficium Parochiale quod eo ipso erabit eius approbatio. 3. ca etiq; indigere Regularibus quibus exemptos, quae pener hoc adduntur ordinario loci, in quo officium suscipiunt.

Inquirer 1. an ad validam abluionem univalem naria et approbatio? Negat magna Theopium pars; quae enim jurisdictione ad univalea dei omni sacerdoti sive iure divo, sive Ecclesiastico, quod ordinat, ipsa ordinationis collatio est sufficiens approbatio. Negat obstat prohibitio Innocentij XI, de qua supra; tunc quod illa prohibitio non nisi per simplicem sacerdotem, ne absolvat, sed ordinarium, ne hoc permittat; tunc quod non est id prohibere aciam absolventi, ac ne dare, et velle approbationem ad absolventem. Inquirer 2. an Religiosus de licentia sui Reglari possit officium sacerdoti etiq; seculari non approbato ab Episcopo? Affirmat omnia ista; quod S. S. vel innovant ea officium Regularium, et idq; decedat se videt de officio Sacerdotum, qui in factu vobis communicant cum Professis.

Inquirer 3. an ad officium

nes Monialium etiam exemptarum a jurisdictione Episcopi
 naria si specialis Episcopi approbatio? Affraue respondeo,
 nec sufficit ad illas audiendas, q^d spaxitur i approbatur q^d
 neraliter ad quocunq^m Chauri fideles, sed naria e spe
 cialis Episcopi approbatio ad illas audiendas, et si Monia
 res sunt exemptae, requirunt ulterius licentia Reglari Re
 gulaxi earum: q^d dicitur Pontificis requirunt approbatio Episcopi
 pi n derogant authoritate Reglari Regularium. Inquirer
 quid dicitur si Abbatis nallet dare licentia? Respondeo, si pe
 rmissio, et approbatio data exet dependet a ussu abbatis,
 ab illis fore invalida; validas o^o si independentes ad eliam con
 sensu data exet, ut frequenter fit.

Inquirer etiam, quid si Ab
 batia sub pacto precipit, ne Monialis fiat talis sacerdoti
 approbatio? Respondeo, tales ee pot^o arduas, ut absolutio inua
 lida exet, n^o p^o p^o defectu licentia, sed ex mala propor
 tione parentis, et transgressio precepti sui Superioris
 in re quam, sed coiter loqueris, raro poterit tale p^o imponi
 aut quamvis imponat obligare: q^d jurisdictione Abbatis so
 ly e economica, quam cum aliis vltimis familiaris, ideoq^d fi
 ones factas a Monialibus factas ita volute Abbatis, mo
 do spaxitur legitime, et validas, si uno ipse ipse sunt ex
 causis valde rationabilibus.

Queritur 4^o: an approbatur in un
 Diocesi i approbatur, ut audiat spone in alia saltz si Ba
 lly cruciat, aut respectu rony subditoy, dy q^d alio Dica
 ceum ita facit? Respondeo naut, q^d quidq^d certy e n^o solum
 quoad spaxitur Regularer, ut stat ex istione Clementis
 X incipiente: vny etiam respu n^o Regularium.

si Monialis Castrensis exaplar, quid e^o rony senty
 militer legon^o n^o in quacunq^d Diocesi sine noua Ep
 isopi approbatae possunt absolueri, siquidem illius
 parochia ey i vaga, utriusq^d i. illius manet jurisdic^o.

Queritur 5^o: an incurrat reservatio, qui illoq^d i
 nrat, aut illius n^o recordat^o Quando pety smittit? Res
 deo 1^o, q^d 2^o peti n^o reservat nisi propter adjuncta quibus
 ignorantia excurrit, a c^ognata etiam excurat a reservatioe
 peti: yde ey oia peti. Papz reservata saltz in Bulla
 Ang, reservat propter c^ognat, semper ac in actu peccati,
 ignorantia, i adventitia liberat a c^ognata, liberat etiam a re
 servatioe: nisi saltz Bulla Ang, q^d de aliis extra Bulla
 Ang Papz reservata n^o e ita certy, quibus i stabiliu,
 reservati propter c^ognat. reservata autz ad Episcopo, et
 Reglari Regulari, etiam si reservat ey c^ognata, n^o reservatioe
 paxit propter c^ognat, sed propter se, nisi aliud aliunde con
 stet: yde i h^o n^o valet h^o equa. Non incurrit i qu
 ay: q^d neq^d reservatioe. Ita plerof DD.

Respondeo 2^o: q^d i
 nonat reservatioe peti, quz n^o e imposita propter c^ognat,
 in illo jurant, ut color ista tenet: ty q^d reservatio n^o im
 ponit paxit totz i pang, sed etiam i medicino: os autz id
 dicitur q^dnotur istur e medicino superiorer, quibus fortan
 se n^o jurant i pang ignorant: ty q^d reservatio e quidq^d Ecc
 lenastica paxit i bonu cor Reip. Chri, cui os totu ee debet
 quibus illo ignorant: ty deniq^d q^d aliar fore oia vultu exet
 petony reservatioe saltz respu rony: sic color ista.

Quæstio 6: an Episcopi reservatio vim habeat a
 Diaceno totius? Respondeo 1^o: si cuius Burgensis imitat ibi
 petri reservatio, et officiat Valisoleti, ubi reservatio n^o e
 pt a quolibet officio ibi directe absolvi; q^o petri illud Va
 lisoleti reservatio n^o e. Excep^o t^o, si penitent^o uet Valis
 oleti officio; fraud^o reservatio, ut Clemens X declam
 auit. Respondeo 2^o: si petri s^o Burgens^o n^o i^o ibi reservatio
 Valisoleti, et h^o fiat officio, n^o pt absolvi penitent^o, nisi
 ab h^o facultate ad reservatio: q^o Episcopus Valisoleti n^o
 reservat sibi jurisdictionem ad tale petri, et alibi s^o. Ita
 plures Abb. H^o a fortiori sequit^o, q^o si Cuius Burgens^o ex
 tra s^o Diocesim, et ubi n^o e reservatio, mittat petri re
 servatio; sua Diocesi, et q^o officiat, nequeat absolvi, nisi
 ab h^o facultate ad reservatio, q^o sua Diocesi reservatio
 e, et i^o alibi s^o, et aliunde penitent^o ibitur e reservatio.

Quæstio 7: an Pontifex, Episcopus, l. Sullatus Regu
 laris possit p^o libito quovis lethalia reservare? De Pon
 tificis certu^o e posse valide, et id faceret illicite, si nimium
 esset reservatio in Ecclesia detrimto. De Episcopo dubitat
 Abb. an valide reservaret, q^o reservatio detrimto uerperet
 Chrys. Regis: q^o s^o In d. res. 14. cap. 1^o dicit: Episcopus p^o
 reservare n^o detrimto, sed i^o edificatio. Videat Casu de
 Supp. disp. 20 sect. 3. De Sullatus Regularibus, que locales,
 sunt, que Provinciales, utat n^o posse privata auctoritate cum
 cruce, nisi ea sit, que permittit reservari ab Urbano VIII, et
 recusat p^o Buramban. Dixi privata auctoritate: in Urbano
 VIII permittit, ut possit alia reservari p^o Capitulu^o orali p^o toto
 ordine, l. p^o Capitulu^o Provinciale p^o tota Provincia.

Quæstio 8: an superior possit audire sola peccata re
 servata, et ab eis absolvi penitent^o? Casus p^o officiat 1^o:
 si penitent^o p^o absolvi ab officio, n^o h^ote potat ad
 reservatio in omni spatio coram superiore, et hoc cu^o n^o
 dubit^o, que superior possit sola reservata audire, et ab eis ab
 solvere: q^o n^o reservatio in si exp^ota, et directe reservata.
 2^o potest p^o carui, si penitent^o p^o accedat ad superi
 oris, qui nolet integ^o officio audire, sed sola reservata, et
 hoc cu^o raro stiget, ut superiori liceat, sic absolvi: s^o coram
 integ^o officio n^o pt audire, deleget potat attendi ad reservatio,
 qui integ^o officio audiat, et absolvi: unice e^o licet p^o
 Casu Delugo illa officio dimittat in superiore, q^o n^o possit
 nec ob eam p^o committat delegare facultate, et aliunde superi
 oris n^o numer occupatur n^o potest integ^o officio audire. Videatur
 Delugo disp. 20 sect. 6.

Quæstio 9: quando reservatio dicitur
 facta n^o h^ote facultate ad reservatio a^o penitent^o h^ote pe
 ty reservatio? Plures Abb. hoc cu^o dicit, q^o si uerperet ne
 cessitate suspensio^o communitatis, nec penitent^o possit facile in
 personam adire, officio e^o in reservatio, que n^o reservatio, et
 penitent^o absolvi directe a n^o reservatio, et facta a reser
 vatio in omni spatio coram superiore, ut directe a reser
 vatio absolvi. H^o e^o p^o coram, que ut verior reputa
 t^o ab e^o d. 1^o Varguer docet, nulla peccata h^ote carui e^o
 attendenda, sed purganda s^o officio, et q^o ea ad communitatis
 accedere: q^o h^ote carui p^o n^o pt absolvi a n^o reser
 vatio, in sub hat reservatio, a q^o nequit absolvi. Alij
 docent, h^ote carui attendenda esse non reservata, a q^o in te
 nor directe pt absolvi, et talia esse reservata, a q^o

n. potest absolueri, nisi inderecte. Prima sententia color
et carcerum est.

Jurisdiction ad absoluta reservata dup-
lex e, ordinaria alia, et e illa, quae spectat ex officio de
personis reservatis; alia e delegata a superiore hujus or-
dinarij. Atque delegatio e directa, ut q. dicitur, sicut in
feriori, illis derogando ad reservata, l. e. directa, qualiter
e illa, quae dicitur pariter, summi Bullae cruciatae, l. ja-
bulay lucigati. In obitu Hispanij Regis a summo Ponti-
fice dicitur summi Bullae cruciatae, ut possit absolvi totius quo-
tus intra annu a quolibet sicuti nunc approbato ab alio
petri, et carcerum ab Episcopo reservatis, et etiam reserva-
ta Pontifici etiam sicut Bullae longae, excepta haereticis fra-
tri externa. Ita tamen ut si carcer sicut Bullae longae oculi sicut
absolvi possit totius quatuor, si autem fuerint publici, id e. si
dulgo sunt, aut deducti sunt in fons sententiarum, absolvi po-
sunt sicut sicut, et sicut sicut articulo mortis sicut illis annuat
si penitentia sicut annu duplex Bullae arvenat poterit sicut ab
solvi sicut sicut, quae sicut articulo mortis sicut illis annu, n. t. m.
poterit sicut, si sicut sicut.

Inquirer. an li sicut accipit
sicut sicut, l. respectiva, ita ut summi Bullae possit absolvi
sicut annu sicut sicut specie? Respondeo. q. dicitur, sicut sicut
e absolvi, ita ut qui sicut absolvi a peto unius specie sicut
n. possit absolvi sicut annu a peto alterius specie, q. absolvi,
ad quae dicitur facultas debet e unica sicut data, absolvi autem
respectiva. It e carcer specie diversae, n. e sicut, sed sicut data. Dicitur
It sicut data e reservata sicut genere, n. t. m. sicut specie. Verum
quid e hoc: unius autem, aut multitudo absolvi n. sumit.

a multitudinem, l. unice reservatory: q. dicitur qui unius sicut absolvi
et a reservatis. specie, l. numero diversae, sicut absolvi: mul-
tudo itaq. absolvi resumit a respectiva. sicut unius absolvi. sicut
si superior daret facultate sicut absolvi a reservatis, sicut sicut
facultas data ad sicut profertur absolvi; n. sicut ad absolvi a sicut
quibus carcerum.

Inquirer itq. an veritate Bullae cruciatae possit sicut
rur absolvi a carcer Inquisitioni reservatis, excepto crime
ne haereticis, sicut a pacti sicut demone, magis, sicut sicut, sicut sicut
lectione librorum prohibitorum, sicut sicut, sicut sicut, et alius n. sicut
tibus erroris sicut sicut? Affirmative respondeo q. dicitur, sicut sicut. Respondeo
q. ubi Bulla n. excipit, nec nos excipere debemus, sicut sicut. Ita
n. excipiat carcer hosce, n. e, cum nos excipiamus. Notandum
obligados e penitentia, ut sicut Inquisitioni edictis, sicut sicut
quos sicut sicut sicut e sicut sicut.

Finis disputatio- nis primae Libri secundi

Disputatio Ultima de

Absolutione, satisfactione, et
vigilo.

SECTIO 1^a

Ut his, qui spectant ad essentiam absoluti
anis

Quod absolutio sacramentalis s. s. hoc iudicio pro
lletur, opus est illius cum investigatione. ut plene huius tractatus
notae habeat. Illud q. precedenti libro, et obiter, q. diximus,
nunc, igitur reserget, dicemus. Verba illa deprecationia: miserere
tui & qui ad abluo precedunt, et alia, qui subsequuntur, et postea
ma' veru' Chi ad cum abluo, n. spectat, et postea preamini iuxta
de caa, et modo sine contemptu fiat, sine ullo peccato: abluo tm ay
sunt permissa remota e; q. Cetera precepit, ut excommunicatus
requirit sacramta' saniti. rursumq. ab excommunicato absol
uat.

Hic respondet quibus 1^o an ad cum abluo requiritur
verba? Affat cum s. s. et verba s. s. 1^o ex Alexandino, dicitur
perij, et ex s. s. 14. cap. 3. ubi fra' huius sacramti invenit
dicitur, verba ego te absolvo. 2^o h. ex institutione Chi sic
accepta p. traditione Ecclesie; t. ex parte aliorum sacramtorum per
tex matrimonij, cum quippe fra' dicitur se verbalis, nec in
fit scripto, aut nutibus significata: sic q. validus erit
Baptismus, aut ordinatio sine fra' verbali, ita etq. abluo. Nec
sunt, matrimonij pace sine verbis celebrari, q. hoc n.
fuit denuo a Chio institutum, sed unice ad sphaerum sacramti ele

id est q. sunt sacra, retinent namq. tractus, qui habe
bat, qui scripto, nutibus, imo q. absente potest celebrari

